

11 februari 2018

Open brief aan de heer Thierry Baudet
Dr. Machteld Roede, humaan bioloog

Weledelzeergeleerde Heer Baudet,

Nisi fallor, wanneer ik mij niet vergis, spraken de heren Hiddema en Ramautarsing wel degelijk over grote verschillen in de intelligentie (IQ) tussen zwarten en niet zwarten. Volgens hen onomstotelijk aangetoond in wetenschappelijke debatten. Anderen buitelen over elkaar heen om hen gelijk te geven. Want *accidere ex una scintilla incendia passim*, uit een kleine vonk zijn vaak hele branden ontstaan. Maar klopt er inhoudelijk iets van de zo racistische beweringen? Ik verzoek u: *auditur et altera pars*, luister ook naar de tegenpartij.

Non possumus non loqui, wij mogen niet meer zwijgen. Ten eerste ben ik, humaan bioloog, *semper vigil*, altijd waakzaam, wanneer er over 'rassen' wordt gesproken. Een term die reeds lang taboe is. Iedereen ziet wel dat anderen er heel anders uit kunnen zien. Maar vanaf 1950 is met steeds hardere bewijzen aangetoond dat geen afzonderlijke rassen zijn te onderscheiden. Dat is omdat nergens ter wereld scherpe grenzen tussen mensengroepen zijn te trekken. Binnen Afrika zijn de onderlinge verschillen groter dan die met Europa. Onder de huid, onzichtbaar, bestaan er heel andere gradiënten. Zo veranderen huid-, oog- en haarkleur geleidelijk van Noord naar Zuid, maar de bloedgroepenfrequentie verandert geleidelijk van Oost naar West. De steeds verfijndere DNA technieken laten zien hoeveel genen uit heel andere etnische groepen we állemaal bij ons dragen. 'De' allochtone Nederlander is een illusie.

Het praten over verschillen tussen zwarte en niet zwarte mensen is dus al onjuist. Want wie is 'zwart'? Zo verschillen donkere mensen in Noord en Zuid Amerika, met meerdere blanke voorouders, zeer van de heel donkere bewoners van Midden Afrika. En die verschillen weer sterk van wie boven de Sahara woont. Zo werden bij de vroegere, nu als archaisch beschouwde ras-indeling Marokkanen en Algerijnen tot de blanke 'Kaukasiërs' gerekend. Evenals overigens de donkere mensen uit India.

Racisme bestaat helaas zeker wel, maar dat is een maatschappelijk, sociologisch begrip. Het is een wijze van denken: het een andere etnische groep minderwaardig, maar je eigen groep hoger achten vanwege kleurverschillen. Maar dit ter zijde.

Vervolgens wordt bij de cultuurgevoelige IQ testen - voor een groot deel afhankelijk van de taalvaardigheid - niet altijd zuiver de mogelijkheid tot leren en het oplossen van problemen gemeten. Een gebrek aan goed onderwijs, weinig ervaring met lezen en naar abstracte figuren kijken – een onderdeel van IQ testen - kan de uitkomsten zeer vertekenen, waardoor een te laag IQ wordt genoteerd.

Over de bewering dat onomstotelijk verschillen in de gemiddelde IQ van volkeren zijn bewezen en zwarten dommer zijn dan de rest van de wereld, kan ik nog denken *nubicula est, transibit*, het is maar een wolkje, het gaat wel over. Maar het is zeker ontleend aan uitspraken van uw gesprekspartner Jared Taylor, een boegbeeld van de racistische alt-right beweging. Met zijn stokpaardje ('genetische intelligentieverschillen') rakelt hij weer de indertijd verworpen uitspraken van Arthur Jensen uit 1969 en de Bell curve (klokkromme) van Richard Herrnstein en Charles Murray uit 1994 hoog op.

En ook de stellingen van de zeer omstreden psycholoog J. Philippe Rushton, opgegroeid in Zuid-Afrika tijdens de Apartheid en werkzaam bij de Universiteit van Western Ontario. Internationaal ontstond groot rumoer toen hij in de jaren negentig de gemiddelde IQ van zwarten, blanken en Oost-Aziaten stelde op respectievelijk 70, 100 en 106. Let wel, dit zou inhouden dat de helft van de zwarten licht tot zwaar zwakzinnig zou zijn; de normale spreiding van IQ ligt immers tussen 85 en 115. Rushton verklaarde de verschillen door zonder scrupule en aantoonbaar blunderend te beweren dat tijdens de evolutie bij zwarten het krijgen van veel kinderen essentieel werd, vandaar hun grote libido en seksuele potentie, maar in het koude noorden zou het ontwikkelen van een grotere intelligentie

voordelig zijn geweest. Hersengrootte was dan ook omgekeerd evenredig met de grootte van de geslachtsdelen en die waren het grootst bij zwarten. Dat zouden minder sociale mensen zijn, die minder stabiele huwelijken zouden hebben, dichter bij de apen zouden staan, en die gesteriliseerd dienden te worden.

Verschillende wetenschappers beschreven Rushtons uitspraken als in allerlei opzichten aantoonbaar wetenschappelijk ongefundeerd. Zo werden zijn IQ testen ondeskundig uitgevoerd, zijn empirische onderbouwing was onzorgvuldig, zijn experimenten vertoonden een grote testbias, hij kwam met gebrekkig statistisch bewijs, minieme correlaties noemde hij onterecht al 'significant'. Ondanks de internationale vele heftige protesten ging Rushton onverstoort door. Hij vatte zijn slechts door verwerpelijke ideologie ingegeven 'wetenschappelijke' opvattingen samen in het boekje *Race, Evolution and Behavior* (2000). Dit schrijfsel werd in vele landen ongevraagd gratis onder wetenschappers en op instituten werd verspreid. Ook ik vond het tussen mijn post bij de Universiteit. In 1995 vroeg zijn landgenoot Douglas Walshen zich af waarom de media toch zoveel aandacht gaven aan een werkje zonder noemenswaardige kwaliteit.

Echter, Arthur Jensen, Hans Eysenck en anderen die ook zelf controversiële extreem racistische uitspraken deden, noemden Rushtons werk 'indrukwekkend'. Wat mij zeer verontrust, heer Baudet, dat ik helaas in veel huidige reacties een *altum silentium*, een diep stilzwijgen constateer over dat indertijd is gebleken dat zij allen, evenals Rushton en de uitgave van zijn boekje, werden gefinancierd door het neo-nazistische Pioneer Fund, in 1937 opgericht om de rassenpolitiek van Hitler en de eugenetische beweging in Amerika te ondersteunen.

Bij Rushtons dood in 2012 schreef zijn vurige opponent, de Canadese zoöloog en geneticus David Suzuki: 'Er zullen altijd 'Rushtons' in de wetenschap zijn, en we moeten altijd klaar staan om ze uit te roeien'. In juli 2014 schreef Walshen me: 'Rushton was vooral een provocateur. Hij laat geen blijvend stempel op de wetenschap achter'.

Maar helaas. Het verworpen verhaal over vermeende IQ verschillen duikt in racistische kringen steeds weer op. Zogenaamde nieuwe bewijzen komen met precies dezelfde getallen als door door Rushton genoemd. Taylor en zijn vurige aanhangers, en nu ook meelopers in Nederland, tonen hoe de oude nepopvattingen als een verraderlijke veenbrand blijven doorsmeulen.

Daarom smee ik u, heer Baudet *animum debes mutare, non caelum*. U moet de instelling van uw geest veranderen, niet van problemen weglopen. Snijd deze splijtzwam over zwart en niet zwarte cognitieve vaardigheden weg. Maar ik vrees een *vana surdis auribus canere*, een tegen dovemansoren praten.

Ave atque vale, gegroet en vaarwel, Machteld Roede

Zie ook 'De wetenschap als excuus'. Dr.Machteld Roede en prof. Dr. Joep Geraedts. In: 'Rassenwaan. Het misbruik van de wetenschap in racisme'. Biowetenschappen en Maatschappij, kwartaal 1, 2017. Tesink, Zutphen, ISBN/EAN 978-90-73196-85-8.